

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจเอก ██████████
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ขอคัดสำเนาบ้นที่กถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมในการอุทธรณ์แก้ข้อกล่าวหา กรณีผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ที่ ๒๙๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือที่ ตช ๐๐๓๙.๔๐๑/๑๓๑๐ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตามกฎคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ เมื่อผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอคัดสำเนาบ้นที่กถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย ให้เป็นดุลพินิจของผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะพิจารณาอนุญาตให้คัดได้หรือไม่ เพียงใด ซึ่งทางตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีได้มีหนังสือที่ อต ๐๐๒๙.๑๑/๒๙๐๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการกองอุทธรณ์แจ้งว่าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บ้นที่กถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐาน ที่ผู้อุทธรณ์ขอคัตนั้นเป็นพยาน

ในคดีอาญา ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล หากอนุญาตให้คัดสำเนาอาจเกิดความเสียหายต่อคดี หรือเกิดความไม่ปลอดภัยของพยานได้ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาบ้นที่ก้อยค่าพยาน และเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่อนุญาตให้คัดสำเนาได้เฉพาะรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเท่านั้น ซึ่งทางกองอุทธรณ์ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึง ประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะรับราชการตำรวจ ตำแหน่ง รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองอุดรธานี มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ที่ ๙๒๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผลการสอบสวนรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เหยียดหยาม กดขี่ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการ หรือในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๗๙ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิดคือ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๐๑.๐๐ น. ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่นายร้อยเวรสายตรวจ ได้รับแจ้งเหตุกลุ่มวัยรุ่นมั่วสุมเสพกัญชาบริเวณหอพักกัญญา จึงไปตรวจสอบ พบเด็กหญิง ก. และนางสาว ข. จึงได้นำตัวพร้อมยึดรถจักรยานยนต์จำนวน ๔ คัน มาที่ห้องปฏิบัติการสายตรวจ โดยไม่ได้ลงบันทึกประจำวัน และผู้อุทธรณ์ได้ติดต่อญาติของเด็กหญิง ก. และนางสาว ข. ให้มาพบ ได้มีนาง ค. มารดาเด็กหญิง ก. มาพบ ผู้อุทธรณ์ได้เรียกเงิน ๒,๕๐๐ บาท เพื่อแลกกับการไม่จับกุมเด็กหญิง ก. โดยนาง ค. มอบเงินให้สิบตำรวจเอก [REDACTED] เพื่อไปมอบให้ผู้อุทธรณ์ และรับตัวเด็กหญิง ก. กลับไป และได้มีปุ่และย่าของนางสาว ข. มาพบผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้บอกว่าต้องจ่ายเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อเสียค่าปรับ แต่บุคคลทั้งสองไม่มีเงิน จึงกลับไปก่อน จากนั้นผู้อุทธรณ์ได้พานางสาว ข. ไปที่หอพักไชยเจริญ และผู้อุทธรณ์ได้เข้าไปใน

ห้องพักของนางสาว ข. โดยบอกพลขับให้กลับก่อน หากเสร็จภารกิจจะเรียกมารับ ผู้อุทธรณ์ได้พูดคุยกับนางสาว ข. ว่า อยากให้เรื่องมันง่ายขึ้นไหม หากต้องการให้เรื่องมันง่ายขึ้นให้ตามใจผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้ข่มขืนกระทำชำเรานางสาว ข. จนสำเร็จความใคร่ และกลับไปปฏิบัติหน้าที่

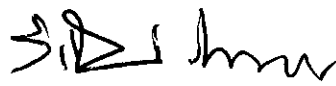
ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๓.๔๕ น. นางสาว ง. ได้มาพบผู้อุทธรณ์ที่ห้องปฏิบัติการสายตรวจเพื่อขอรถจักรยานยนต์ที่ถูกยึดคืน ผู้อุทธรณ์ได้พูดจาหวานล้อมหาสิ่งแลกเปลี่ยนในการปล่อยรถคืน และได้ใช้มือจับที่อวัยวะเพศของนางสาว ง. แต่นางสาว ง. ขัดขืนผู้อุทธรณ์จึงไม่ยอมคืนรถให้ นางสาว ข. ได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้มารดาฟัง จึงเข้าร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญาผู้อุทธรณ์ในความผิดฐานกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภรรยาตน โดยใช้กำลังหรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ พบบุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจารแม้ผู้นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม เป็นเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต นางสาว ง. ได้เข้าร้องทุกข์ในคดีอาญาในความผิดฐานกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ผลคดีพนักงานสอบสวนสรุปสำนวนมีความเห็นสั่งฟ้อง และได้เสนอสำนวนต่อพนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานี และพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยต่อศาล ส่วนข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตฯ ได้ส่งสำนวนไปสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการ ดังนั้น ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๙๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.ตร. และเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาเอกสาร จำนวน ๒ รายการ คือ รายงานการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนหรือของผู้สืบสวนสอบสวน และบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีอนุญาตให้คัดเฉพาะสำเนารายงานการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาทันทีถ้อยคำพยาน และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.ตร. และมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ ร้องขอข้อมูลข่าวสารบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่

เกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่ง แต่ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอไม่เป็นการเสียหายต่อคดีอาญาเนื่องจากถ้อยคำที่ขอคัดไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมส่งให้พนักงานอัยการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้อุทธรณ์ และในเรื่องความไม่ปลอดภัยของพยานนั้น พยานทุกรายผู้อุทธรณ์ได้รับทราบอยู่แล้วว่ามีผู้ใดบ้าง เกี่ยวข้องอย่างไร จากรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และผู้อุทธรณ์ไม่เคยคุกคามพยาน แต่วัตถุประสงค์ที่ต้องขอคัดสำเนาบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการเพิ่มเติมอุทธรณ์ต่อ ก.ตร.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งที่ ๒๙๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจึงควรมีสิทธิได้ทราบข้อมูลข่าวสารนั้น เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม และแม้สำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะได้นำสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดอาญาในเรื่องเดียวกันมารวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนทางวินัย แต่ถ้อยคำพยานที่ผู้อุทธรณ์ขอคัด ไม่ใช่พยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมส่งให้พนักงานอัยการดำเนินคดีอาญาต่อผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อการดำเนินคดีอาญาแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากผู้เสียหาย และพยานเป็นเด็กและเยาวชนหญิง จึงควรให้ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีปกปิดชื่อพยาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ปรากฏ โดยให้ใช้นามสมมุติแทน รวมทั้งให้ปิดที่อยู่ และข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนสอบสวนทางวินัยตามอุทธรณ์เฉพาะส่วนที่ไม่เป็นสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่สมควรให้ปกปิดชื่อพยาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ปรากฏในเอกสาร โดยให้ใช้นามสมมุติแทน รวมทั้งให้ปิดที่อยู่ และข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

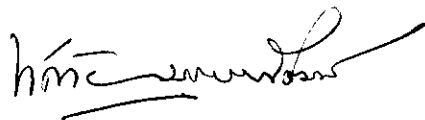
หัวหน้าคณะที่ ๑

(ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)

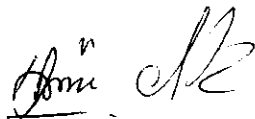
กรรมการ

(นายมงคล ณ สงขลา)

กรรมการ

(นายจัตกัย บุรุษพัฒน์)

กรรมการ

(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายสมชาย หอมลออ)